

MEDEDEELING VAN HET HOOFDBESTUUR

In de Bibliotheek onze Vereeniging is het laatste boekje, No 7: DUPONT & SCHEEPMAKER, „Uit Java's Vlinderleven", verschenen in 1936. Plannen bestonden om als nummers 8 en 9 werkjes over resp. vogels en paddestoelen het licht te doen zien. Deze plannen zijn echter helaas niet ten uitvoer gebracht. Teneinde onze serie toch voortgang te doen vinden, heeft het Hoofdbestuur Dr. C. C. G. J. VAN STEENIS bereid gevonden een boekje samen te stellen, getiteld: „Botaniseeren met de camera", dat binnen enkele maanden gereed zal kunnen zijn en dat dan waarschijnlijk nog vóór de eerstvolgende Algemeene Vergadering „tusschentijds" verschijnen zal. In opzet zal het afwijken van de reeds verschenen boekjes, doordat de foto's hooftzaak zullen worden. Een voorbeeld van uitvoering is samengesteld op de volgende bladzijde, met dien verstande, dat het formaat van het boekje ongeveer 15 cm hoog en 22½ cm breed zal worden. Op iedere bladzijde zal 1 foto komen met bijbehorende tekst. De bedoeling is van verschillende Indische vegetatietypen voorbeelden te geven, alsmede foto's van tot dat type behorende planten. In totaal kunnen meer dan 100 foto's worden opgenomen. Het Hoofdbestuur verzoekt om opmerkingen of adhaesie-betuigingen voor dit ontwerp te richten aan het Hoofd van het Herbarium te Buitenzorg.

Het Hoofdbestuur

KORTE MEDEDEELINGEN

Kieming van de zaden van *Mimosa invisa* na brand.— Hardschaligheid komt veel voor bij Leguminosen. De kieming kan dan versneld worden door het aanwenden van chemische middelen, die de imbibitie (indringen van water) bevorderen. Ook kan men de zaden aanvijen of de harde zaadhuid kneuzen. Tenslotte speelt ook de temperatuur een rol. Vorst is o.a. soms bevorderlijk voor het ontstaan van barstjes in de zaadhuid, waardoor water naar binnen kan dringen. In al deze gevallen is dus een stimulans noodig teneinde een simultaan kiemen van alle zaden mogelijk te maken, door een beschadiging van de hardschalige zaadhuid. Zijn deze barstjes eenmaal aanwezig, dan zorgt het zwellend vermogen van de kiem voor het springen van de zaadhuid.

Niet alleen vorst, doch ook hitte kan dit bewerkstelligen. Het is algemeen bekend, dat men de kemlandingan goenoeng (*Albizzia montana*) uitnemend kan doen verjongen door geregeld afbranden, een praktijk, die b.v. op den Tengger en Idjen door de bergbevolking van oudsher wordt toegepast.

Een fraai natuur experiment nam ik onlangs waar bij *Mimosa invisa* (b o r a n g, Sd.), op een kortgeleden schoon-gemaakte afdeeling van de Ond Tjitespong (Zuid Djampangs). De klapper-tuin was eenige jaren getoetoept geweest. Bij het schoonmaken was al het onkruid in regels midden tusschen de rijen klappers gedeponeerd en na uitdrogen in brand gestoken, waardoor verkoalde banen tusschen de rijen klappers waren ontstaan. Op deze pikzwarte asch- en koolbanen troffen wij duizenden kiemplanten van *Mimosa invisa* aan. Waar bekend is, dat de peultjes van deze soort bij rijpheid in 3-6 leden uiteenvallen en elders in den klappertuin geen spoor van een kiemplant te bespeuren viel, is het duidelijk, dat de snelle, simultane kieming aan het branden te danken is.

Kiemplanten van *Mimosa invisa* op aschbanen van de Ond. Tjitespong.

[foto van Steenis.]

VAN STEENIS.